

תת"ע 6519/11/14 - מדינת ישראל נגד ויקטור עזריה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

27 יולי 2015

תת"ע 6519-11-14 מדינת ישראל נ' ויקטור עזריה

לפני כבוד השופט טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ויקטור עזריה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גל שרון

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה, בעת שנהג ברכב לא ציית להוראות תמרור 302 ("עצור") המוצב בדרך בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה, בניגוד לתקנות 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

הנאשם ביקש להישפט, כפר במיוחס לו וטען כי השוטר עצר אותו תחילה בגלל שסבר בטעות כי אינו חגור בחגורת בטיחות. לטענת הנאשם, רק לאחר שהשוטר עמד על טעותו, הוא טען בפניו כי לא עצר את רכבו לפי הוראות תמרור 302-עצור.

מטעם התביעה העיד- **מתנדב, חיים לוי (להלן: "עד התביעה")** אשר ערך את הודעת תשלום הקנס **ת/1**.

העד ציין בת/1 כי כאשר עמד במרחק של כ-10 מטרים מצומת הרחובות דיזינגוף-ירושלים בנתניה, עם פניו לכיוון עמוד 1

הצומת, הבחין ברכבו של הנאשם, שהגיע מכיוון רחוב דיזינגוף, ממשיך בנסיעה רצופה לכיוון רחוב ירושלים ואינו עוצר לפני קו העצירה המסומן על הכביש.

העד ציין, כי ניתן לראות בבירור את קו העצירה וכי הראות היתה טובה. העד הוסיף, כי שמר על קשר עין רצוף עם רכבו של הנאשם עד לעצירה ברחוב ירושלים.

העד העיד בבית המשפט, בחקירתו הנגדית, כי במקום ביצוע העבירה, הוא נוהג לבצע אכיפה כנגד עבירה של אי ציות להוראות תמרור 302.

העד שלל כי עצר את הנאשם תחילה כיוון שסבר שהוא נוהג ללא חגורה והעיד כי ציין בדו"ח ב'דברי הנהג' את עניין החגורה וזאת לאור מחויבותו לעשות כן.

מטעם ההגנה העידו-

הנאשם, אשר בחר להעיד, העיד כי עד התביעה עצר אותו כיוון שסבר שהוא אינו חגור בחגורת בטיחות ולאחר שהבחין כי הוא חגור כדן, טען בפניו כי לא עצר רכבו בהתאם להוראות התמרור.

הנאשם העיד כי בהגיעו לצומת, עצר עצירה מוחלטת למשך מספר שניות. הנאשם הוסיף, כי אינו מכיר את עד התביעה וטען כי לולא היה מבקש מעד התביעה לרשום את עניין בחגורה, העניין כלל לא היה נרשם.

עד ההגנה, ברנס משה.

העד העיד כי במוצאי שבת, הנאשם נהג ברכב והוא ישב לצדו. בהגיעם לצומת הנ"ל, הנאשם נעצר עצירה מוחלטת בהתאם להוראות התמרור.

העד העיד, כי לא הבין מדוע עד התביעה הורה לנאשם לעצור ואישר דברי הנאשם כי בתחילה פנה עד התביעה אליהם בשאלה מדוע הנאשם אינו חגור בחגורת הבטיחות. רק לאחר מכן, ציין עד התביעה בפני הנאשם כי לא עצר רכבו בהתאם לתמרור.

דין

תקנה 64(ד) לתקנות התעבורה, קובעת את החובה לעצור מקום בו מוצב תמרור 302:
"נוהג רכב המתקרב לצומת שלפניו מוצב תמרור המציין חובה לעצור, יעצור במקום שיוכל לראות את התנועה בדרך החוצה, ואם סומן קו עצירה - לפני קו העצירה, ויתן את זכות הקדימה לרכב אחר המתקרב או הנכנס לצומת מכביש אחר."

עד התביעה ציין בת/1 במפורש כי הבחין בנאשם מבצע את העבירה ממרחק קצר יחסית, כ- 10 מטרים: **"עמדתי כ-10 מטרים מצומת הרחובות דיזינגוף ירושלים כשאני צופה על הצומת."**

עוד ציין עד התביעה, כי הבחין בנאשם נוסע נסיעה רצופה מבלי לעצור בהתאם לתמרור המוצב במקום: **"הרכב הנ"ל הגיע מרחוב דיזינגוף והמשיך בנסיעה רצופה למערב ברח' ירושלים תוך שאינו עוצר לפני קו העצירה.."**

גם בעדותו, בבית המשפט, חזר והעיד העד כי במקום ביצוע העבירה מתבצעת אכיפה כנגד נהגים שאינם מבצעים את הוראות תמרור 302 ושלל כי עצר תחילה את הנאשם מאחר וסבר שאינו חגור: **"אני לא יכול לעצור על חגורה במרחק של 10 מ'. המקום הזה אנו עושים אכיפה רק לתמרור עצור, גם צינתי זאת בדוח."** (עמוד 3 לפרוטוקול שורות 1-2).

הן הנאשם והן העד מטעמו, חזרו והעידו כי עד התביעה עצר את הנאשם בטענה כי לא היה חגור בחגורת בטיחות. וכך העיד הנאשם: **"באתי, עצרתי בעצור, השוטר חשב שהיתי בלי חגורה, ראה שהיתי עם חגורה, אמר "חשבתי שאתה בלי חגורה" ואז נתן לי דו"ח על תמרור עצור.** (עמ' 3 לפרוטוקול שורות 20-21). לטענת הנאשם, הוא לא הבחין בעד התביעה בטרם זה הורה לו לעצור.

עד ההגנה העיד, כי הוא זוכר שהמקרה אירע במוצ"ש בעוד שהעבירה בוצעה ביום ב' בשבוע. העד אף לא ידע לומר היכן בוצעה העבירה. וכך העיד: **"אני זוכר שזה היה במוצ"ש, הגענו לצומת, הנאשם נהג, תמרור עצור.."** (עמוד 4 לפרוטוקול שורה 11).

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את העדויות, ועל אף שהנאשם העיד מטעמו עד הגנה שהיה עימו ברכב, אני סבורה כי עדותו של עד התביעה אמינה, עד התביעה ציין במפורש בסקיצה שערך בת/1, את המקום בו עמד בצומת ציין כי הבחין בנאשם שאינו עוצר רכבו בהתאם לתמרור וזאת כאשר היה במרחק לא רב, של כ- 10 מטרים, דבר שאפשר לו להבחין היטב בעבירה. העד הוסיף כי במקום מתבצעת אכיפה קבועה כנגד עבירה זו.

מצאתי כי עד ההגנה אינו זוכר את המקרה על בוריו ועל כן איני יכולה לקבל גרסתו. העד טעה ביום ביצוע העבירה ולא יכול היה לומר באיזה מקום מדובר.

אמנם, יתכן כי כאשר ניגש עד התביעה את רכב הנאשם לאחר שנעצר, הוא סבר כי אינו חגור בחגורת בטיחות והעלה זאת בפניו. אך שוכנעתי, כי עד התביעה לא הורה לנאשם לעצור מלכתחילה אלא לאחר שזה לא ציית להוראות התמרור ולא עצר רכבו בקו העצירה.

סוף דבר

לאור האמור לעיל, מצאתי כי עדותו של עד התביעה אמינה ומהימנה, טופס ההזמנה לדין מפורט וברור והוא צייר סקיצה הממחישה את מקום ביצוע העבירה והמקום בו עמד. על כן, מצאתי לקבל את גרסתו. לאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחידה לפניו, אני מוצאת כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו

בהתאם.

ניתנה והודעה היום י"א אב תשע"ה, 27/07/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לא אחת נפסק כי משויתר הנאשם על זכותו לשלם את הקנס המקורי, ביקש להשפט, אין בית המשפט כבול בגזר דינו לעונש הקנס המקורי.

משנחשפו בפני בית משפט הרשעותיו הקודמות של הנאשם כאשר אין לחובתו עבירה זהה, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 300 ₪ או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"א אב תשע"ה, 27/07/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת

הוקלד על ידי סיגל קדוש